

1883-06-16

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Susette Cathrine Holten

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Sora

Mentioned people:
Guiseppe Copo Bianca
Goldschmidt
Peder Severin Krøyer
Viggo Pedersen
Niels Skovgaard
Kristian Zahrtmann

Mentioned locations:
Helsingør, Danmark
Sverige
Øresund
Kattegat
Kullen, Sverige
Grækenland
Knapstrup, Danmark

Archive:
Mappe 41 nr. 29

TRANSCRIPTION

Mappe 41 nr 29
Sora 16? Juni 1883

Tak for sang og brev kjære Søster!

Min adresse er ikke Terra de Ravoro, men T. de Lavora. – Ja Du må nok sige at det er dejligt at tænke sig mig på landet, men her er jeg dårlig, i Rom var jeg rask. Dvs. Den Soranske doktor, som egentlig burde været skuespiller, har nu fået has på diarheen, som det synes. Husblas kunde jeg ikke får her, så jeg har tyttet mig med alt muligt andet, til lægen kom og gav mig noget helt andet, så nu får jeg vist forstoppelse. Ja vel var der varmt i Rom, og havde det endda været solskin, det har vi næsten intet af, men det har været gennemskinnnet gråvejr og Sirocco, pue. Nej grøntbutikken er ikke solgt endnu. Når Goldschmidt kommer hjem, håber jeg, Du snarest bringer ham billedet, hvad søde Søster? – Håber, du har moret Dig godt på Knabstrup og i Helsingørs vand, hvor jeg får hjem og Sverrigs veer ved at tænke på Øresund og Kattegat og de salte bølger med Kullen i det fjærne. Nå ja, det kan gjærne være, at hverken Du eller Pedersen frygter for, at jeg skal gå hen og gifte mig, men bare indser mulig-

-2-

-heden, men det var noget i den retning, som jeg tror, Niels skrev om. Her i Sora er der forresten så mange, især rødhårede dejligheder, så hvem kan vide. Siden inger Marie har jeg vist fået en evaghed for rødligt hår. Men jeg må se at holde ørerne stive, til jeg kommer til Grækenland, der i det dejlige Hellas af vinblå bølger ombruset, finder jeg vel fuld fort en pige letfodet og yndig, kvieøjjet og skøn, som lilie der stråler i solen. Sig mig min Søster så sød, hvad var det nu egentlig du væddede om med ham den såkaldede Stephensen, noget det var om mig og min mulige hustru og om hvor lang tid det vel til det første kys monne være. Ja Du kan vel indse, at år jeg ligger her og rumler i maven har jeg egentlig ikke så meget at fortælle. Forleden overrakte vor værtinde mig en dejlig magnolliablomst, men den var kanske egentlig til Pedersen, det var i hans værelse, men jeg stod nærmest, hen beholdt den imidlertid første dag til at pynte foran hans Svigermoders bilede, hun holdt netop fødselsdag, dagen efter da blomsterne var udfoldet, fik jeg dem

-3-

ind til mig. Til Zarthman oppe i hans bjergby kommer unge piger og gamle mænd med uhyre bouketter af jasminer, så han er færdig at blive fuld af duften. Har Du set ildfluer? Gid Du var her, så skulde vi oordentlig gå om i mørkningen og se på ildfluer og være romantiske, det er sandt, jeg er

dårlig, så måtte vi jo vente til jeg kom mig, Pedersen kunde jo også vise Dig dem. Han vil gærne lære Dig at kende, men det kan vel nok nås, det er også løjerligt, som hver kender sine. Nå hvad synes Du om vore nye lejere? Værten må dog egentlig tjæne godt på mig i disse dage, jeg spiser ikke stort andet end kogt risvand æg og brød, men det var vel også med anelse om den diet, jeg gik imøde, at han forleden trakteredede mig med en dur. Så nu kom min allerdejliligste tjænerinde, og spurgte om hun kunde tjæne mig med oget, jeg måtte lade hende være lidt udenfor, for min sindrige mekanisme med sejl garnet, hvormed jeg trækker døren til, slog sludder, der er ingen ordentlig lås

-4-

på døren, enten er den låset eller åben, og er den låset, kan enten jeg ikke komme ud eller ingen ind, med mindre jeg må op af sengen og lukke op. Så nu va hun her igen med det vand, jeg begærede, næe hvor hun er grim, men rar, hun vilde vaske min tandbørste imorges. Det er sandt, jeg har fået en elev, en som har lært hos Krøyer, da han var her. Han har bedet, om han må gå ud med, når jeg og min tjæner Guiseppe Copo Bianca går på arbejde, og så når tjæner sidder og venter, om han så må tegne ham, og jeg vil kritisere tegningen. Jeg har lovet at gjøre mit bedste. Han tegner forresten ikke så helt fejl, billedet af hans gamle Tante var der megen mening i, men hans fantasitegning i flere afdelinger med horder af medailonner, harnisker og stridsøkser imellem, var trist. Han og tiest Capobianco gør mig visitter, den sidste lugter så grueligt af hvidløg, idag fik jeg ham dog til at holde sig i afstand ved at byde ham en stol som stod lidt borte. Desværre lugter vor ene opvarter ved bordet også af hvidløg. Den anden og hyppigste ; Vincenzo, er den grinagtigste gamle, skeløjede skikkelighed man kan tænke sig, og så er det ham snarest velkommen, når man ler ad ham, hvilket også er uundgåeligt.

Hils alle

Din broder Joakim. Viggo er god ved mig

OMTALTE VÆRKER

I en romersk grønthandler, 1883.

Pora 16. Juni 1883

Tak for sang og brev tejer Søster!

Min adresse er ikke (Teira di Paroro, men T. d. Lavoro). — Ja Du må nok sige at det er dejligt at tænke sig mig på landet, men her er jeg dærlig, i Ram var jeg rask. Sæd. den forandre doktor, som egentlig burde været skuespiller har nu fået has på diær hoen, som det synes. Tusstas kunde jeg ikke fæker, så jeg har tyllt mig om al mulig andst, til Cæsar kom og gav mig noget helt andst, så nu får jeg vist forstoppelse. Ja Vel var der varmt i Ram, og havde det endda været solskin, det har vi næsten intet af, men det har været gummenskinnet grønt og Scirocco, pue. Nef grønt. Boutiken er ikke solgt endnu. Når Goldschmidt kommer hjem, håber jeg Du onarest bringer ham billedet, hvad sids Søster? — Håber Du har mødt dig godt på Theatrup og i Helsingørsvand, hvor jeg får hjem og Jærgisvæer ved at tænke på Øresund og Kattgat og de salt helger med Kullen i det fjærne. Nå, så det kan gæme være at hørken Du eller Pedersen's pygter for at jeg skal gå hen og gift mig, men bare indser mulig-

heden, men det var noget i den retning, som
jeg tror Niels skrev om. Han i Sera er
der for neten, så mange i det rødtægede,
deftigheden, så hvem kan vide. Siden
Lange Marie har jeg vist fået en trothed
for rødtægt her. Men jeg ender at holde
drene stund til jeg kommer til Græken-
land, der i det deftige haller af smukke
følger ombrudet finder jeg vel fuld fort og
pige luffet og yndig, Kvindesjæl og skøn,
som blidt der stråler i solen. Jeg omg
min søster så det, hvad var det om egentlig,
at du vældede om med hen i skæddet i Stophanden,
noget at var om mig og min smukke kunst, og
om hvor længe det vil til fald hys minne være.

Ja du kan vel vide at, når jeg ligger her
og sover i maen, har jeg egentlig ikke så
megt at fortælle. Forleden overrakte vor
værtinde mig en dejlig magnolia blomst,
men den var ganske egentlig til Veder den,
at var i hans værelse, men jeg stod nærmest
han beholdt den imidlertid blot dag til at
punte fra hans Prigermodes billede, den
holdt netop fidsledet, dagen efter
da blomsten var udfoldet, før jeg den

ind til mig. Til Zahrtmann ogpe i
hans Gjæstgæst kammer unge piger og
gamle mænd om uhyre bouketter
af jærminer, så han er færdig at blise
fuld af duften. Na da det ildefluer,
spid du var her, så skulde vi ordentlig
gå om i mørkningen og se på ildefluer og
være romantiske, det er sandt jeg er dærlig,
jå så måtte vi jo vente til jeg kom mig, Pleas,
kunder jo også vide dig som. Han vil gerne
lære dig at kende, men det kan vel ikke
være, det er også ligeledes som hvor kender
dine. Na hvad kender du om vore nye
Bjert? - Vorten må dog egentlig være godt
kæ mig i disse dage, jeg spiser ikke Høstlandet
end højt misvand og jeg brød, men det var vel
egen med smil om den lidt jeg gik ind i
at han forleden trakterede mig med en due.
Så an kan min allerdejlige Gjenarinde
og spørge om hun kunde tjene mig med
noget, jeg måtte lade hende vente lidt uden
for, for min sindrige mekanisme med
søft jaemt, hvormed jeg trækker døren til,
høj sludder, der er ingen ordentlig til

på døren, enten er den låst eller åben,
og er den låst, kan enten jeg ikke komme
ud eller ingen ind, med mindre jeg må op
af sengen og lukke op. — Så nu var hun her
igen med det vand jeg begærede, næse hvor
hun er grøn, men var, hun vildt vaske min
tandbørste imorges. Det er sandt, jeg har
fået en dør, en som har læst hos Krojer,
da han var her. Han har bedt, om han må
gå ud med når jeg og min tjener Giusepe
Copo Bianco går på arbejde, og så når
tjener sidder og venter om han så må
tegne ham, og jeg vil kritisere tegningen.
Jeg har lovet at gøre mit bedste. Han
tegnede for resten ikke så helt fejlt, billedet
af hans gamle tante var der megen mening
i; men hans fantasi-tegning i flere afdelinger
med bårde af medaljoner, karnisser og
studske huller imellem, var trist. Han og
tjener Capobianco gjorde mig vittet, den
sedde lugte så grueligt af kvindelig, idag
fik jeg ham dog til at holde sig i afstand
ved at byde ham en stol som stod lidt borte.
Derovre lugter der ene opvasket ved
bordet også af kvindelig. Den anden og
hyggeligste, Vincenzo, er den grinsende gamle
skolelærers skidpelighed man kan tænke sig, og
så er det ham mest velkomment når man er
ad ham, hvilket også er uundgåeligt. Hils alle

en
friden
hjem
Lige
er
god
og
m